

erindret om, at Ejendomsskylden bliver mindre, og at Andelen i Tilskuddet fra Statskassen ligeledes bliver mindre. Der kunde altsaa være Spørgsmaal om, hvad der nu efter disse Forhold vilde svare til de tidligere foreslaaede 2 pCt. i Indkomstskat, om det vil være 2,25, 2,33, eller om man virkelig, som Flertallet her foreslaar, skulde helt op til 2,50 pCt. for at faa Ækvivalent. Det vil være ret umuligt at faa bestemt Svar herpaa, idet der er forskellige af de ny Skatteindtægter, om hvilke det ikke bestemt kan siges, hvor meget de ville indbringe. Man kan ikke nøjagtigt sige, hvor meget Indtægten ved den mellemkommunale Beskatning vil blive for Kjøbenhavn, man kan heller ikke bestemt opgøre, hvor meget Skatten paa Aktieselskaber vil give, og jeg kan derfor ogsaa slaa mig til Ro med, at Skatteprocenten nu sættes op til 2½ pCt. Men jeg havde ment og mener fremdeles, at man meget vel kunde have sat Procenten noget lavere og nærmere Regeringens Forslag. Naar jeg er gaaet med til de 2½ pCt. er det for, at imødekomme de kjøbenhavnske Repræsentanters stærke Krav, og ogsaa fordi jeg troede herved at imødekomme det ærede Mindretal. Det vil jo nemlig erindres af det høje Ting, at sidst, da disse Love vare til Behandling, sidste Gang da der forelaa en Betænkning fra Landstinget, fandtes der i denne Betænkning et meget stærkt Angreb paa Regeringens Forslag om, at Kjøbenhavns Skatteprocent sættes til 2 pCt., fra det daværende Flertal i Udvalget, et Flertal, der blandt andet talte det ærede 12te kongevalgte Medlem (Estrup) og det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (P. G. C. Jensen). Dette Flertal og dets Ordfører udtalte sig saa stærkt, som man maaske neppe nogen Sinde har set en Betænkning udtale sig imod et Forslag. Der udtaltes, at dette Forslag kunde „umuligt fastholdes“, ja, man gik videre og udtalte, at „da det selvfølgelig ligger uden for det tænkelige, at Lovgivningsmagten med velberaad Hu skulde vedtage en Bestemmelse, hvis Gennemførelse paa Forhaand maatte betragtes som umulig“, maa det anses for givet, at Folketinget nu vil frafalde den omtalte Paragraf. De samme ærede Medlemmer, som nu i Dag staa paa Regeringens oprindelige Standpunkt, udtalte sig altsaa den Gang om dette som noget umuligt, noget ganske urimeligt, og kunde ikke tænke sig, at Folketinget vilde fastholde det. Nu ville de samme ærede Medlemmer altsaa opfordre dette Ting til at

stemme for, og derved ogsaa opfordre det andet Ting til at stemme for og fastholde et Standpunkt, hvis Fastholdelse de den Gang erklærede laa endog uden for det tænkelige, fordi det var saa ganske urimeligt. Jeg havde troet, da jeg gik ind paa Flertallets Ændringsforslag om 2½ pCt., at man derved gik det ærede Mindretal, som vilde have 3 pCt., langt i Møde, men nu ser jeg til min Overraskelse, at nu har det indtaget det Standpunkt, det for nylig angreb paa det stærkeste. Jeg anbefaler, at man følger Flertallet og gaar til 2½; thi det er givet efter de Ændringer, der ere foretagne i Skattelovene, at de 2 pCt. ikke i Aar ville betyde det samme, som da Skattelovene sidst vare til Behandling, og derfor ikke vilde give Kjøbenhavns Kommune det fulde Ækvivalent. Jeg anbefaler i øvrigt samtlige de af Udvalget og Udvalgets Flertal stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Madsen-Mygdal): Da Tiden er saa langt fremrykket, og den højtærede Minister har givet Tilsvar til adskilligt af det, jeg havde noget at sige til, skal jeg fatte mig i Korthed. Jeg finder det imidlertid rigtigt at gøre nogle enkelte Bemærkninger. Den første er over for Mindretallets Ændringsforslag Nr. 54. Det ærede Mindretal foreslaar at indskrænke Kommuneraadens Ret til Paaligning af Ejendomsskyld, saaledes at der ikke kan paalignes dertil ud over ¾ og ikke under ½. Men det vil være en stærk Ændring i, hvad der nu finder Sted. Der er mange Kommuner, hvor der kun lignes en lille Brøkdæl paa Hartkornet. Det gælder f. Eks. mange Kommuner i Kjøbenhavns Amt, ogsaa en Del i Ringkøbing Amt og andre Steder.

Ændringsforslaget om Overskatteraadet skal jeg fuldstændig lade ligge. Det er jo udførlig omtalt. — Om Mindretallets Stilling til Kommunetilskuddet vil jeg dernæst sige et Par Ord. Den ærede Ordfører for Mindretallet (P. G. C. Jensen) sagde noget om, at hans Hukommelse maaske slog noget fejl paa dette Punkt, og det er ganske rigtigt saaledes, at hans Hukommelse her slaar meget stærkt fejl. Den ærede Ordfører for Mindretallet har ikke alene ved den Lejlighed, som blev berørt af den ærede Indenrigsminister, men mangfoldige Gange betonet for os, at det var urimeligt med dette høje Kommunetilskud; og det er derfor ret besynderligt, at den ærede Ordfører for Mindre-